

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119302086
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:6119302086.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v sporovej veci žalobcu: S. M., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C., Ž. súčasne bytom X. Y. XXX/XX, C. proti žalovanému Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábřežie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 právne zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřežie č. 8A, 811 02 Bratislava o zaplatenie 383,70 eur takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica I dňa 06.06.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 383,70 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 31.07.2013 uzatvorili Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 3.500,- eur. Žalobca v období od 31.07.2013 do 30.04.2019 uhradil žalovanému celkovo sumu vo výške 3.883,70 eur (istina 2.519,25 eur + úroky 1.028,75 eur + 335,70 eur). Zmluva o úvere uzatvorená dňa 31.07.2013 je podľa žalobcu bezúročná a bez poplatkov. Žalobca poukázal na ustanovenie § 7 ods. 1 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a tvrdil, že žalovaný nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, nepreukázal, že z jeho strany neprišlo k hrubému porušeniu povinnosti v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný ako veriteľ je povinný pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľovi bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. Žalovaný okrem toho, že uviedol príjem žalobcu vo výške 380 eur nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, neposudzoval schopnosť žalobcu splácať úver a nevyžiadal si akékoľvek údaje o jeho výdavkoch. Žalobca ďalej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať prísne obsahové náležitosti, aby sa naplnila ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzko-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Poukázal na ustanovenie § 9 ods. 2 písmeno a, j a k zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa žalobcu Zmluva o úvere trpí vadami v rozpore s § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keď v nej nie je presne uvedená výška, počet a termíny splátok podľa § 9 ods. 2 písmeno k), neobsahuje druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písmeno a) a neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písmeno j). Žalobca tiež nebol pred podpisom Zmluvy oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami, keď tieto neboli k Zmluve pripojené. Žalovaný poskytol žalobcovi na základe Zmluvy o úvere úver vo výške 3.500,- eur, pričom od žalobcu prijal plnenie vo výške 3.883,70 eur. Z dôvodu, že Zmluva o úvere neobsahuje druh

spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písmeno a), neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť § 9 ods. 2 písmeno j) a ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov § 9 ods. 2 písmeno k) a žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch považuje sa spotrebiteľský úver za bezúročný a bezpoplatkov, a teda na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 383,70 eur (3.883,70 eur - 3.500,- eur).

2. Okresný súd Banská Bystrica na návrh žalobcu vydal vo veci v upomínacom konaní dňa 11. júla 2019 platobný rozkaz sp. zn. 6Up/681/2019, v ktorom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od doručenia platobnému rozkazu istinu 383,70 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 91,25 eur a súdny poplatok vo výške 16,50 eur alebo podať v tej istej lehote odpor.

3. Žalovaný proti platobnému rozkazu podal odpor s vecným odôvodnením a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nárok žalobcu poprel a k žalobe v časti námietok žalobcu ohľadne absencie rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky poukázal na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z.z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z.z. odstránil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písmeno l, podľa ktorého mala Zmluva o úvere obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Cdo 56/2018 a sp. zn. 5Cdo 132/2017 s tým, že vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu je dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa celková čiastka má splatiť.

K námietke absencie celkovej výšky úveru žalovaný poukázal na časť Zmluvy bod 3.1., kde pod tabuľkou Zmluvy o úvere je uvedená celková čiastka úveru. Zmluva o úvere obsahuje jasne informáciu o tom, čo predstavuje celkovú čiastku úveru. Žalobca vedel výšku úveru, ktorý mu bude poskytnutý a výšku celkových nákladov spojených s úverom t.j. o koľko bude musieť zaplatiť nad rámec istiny. Predmetné uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si vie spočítať predmetné dva údaje, a to výšku úveru a celkovú výšku nákladov. Tieto údaje sú v Zmluve o úvere uvedené bez akýchkoľvek pochybností, dokonca sú zvýraznené. K námietke absencie údaje o druhu spotrebiteľského úveru žalovaný uviedol, že druh Zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia. V bode 2 ako aj v bode 3.2 Zmluvy o úvere je presne špecifikované aký úver bol žalobcovi poskytnutý a žalobca tiež vedel o aký druh úveru žiada. K námietke neskúmania bonity žalobcu uviedol, že preukázateľne bonitu žalobcu skúmal a povinnosť podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. si splnil. Žalovaný dopytoval úverový register, čím si povinnosť splnil. Tvrdenia žalobcu sa javia ako účelové v snahe o získanie nedôvodného prospechu v podobe výhody získania úveru „zadarmo“.

4. Žalobca podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica podal vyjadrenie k odporu žalovaného a navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. K rozdeleniu splátky úveru na istinu, úroky a poplatky uviedol, že v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je výslovne zakotvená povinnosť veriteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a poukázal na rozhodnutie

Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/97/2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/130/2018 zo dňa 17.12.2018. K druhu spotrebiteľského úveru uviedol, že označenie Zmluvy o úvere „lepšia splátka“ nepredstavuje také určenie druhu spotrebiteľského úveru ako má na mysli § 9 ods. 2 písmeno a) zákona o úveroch, môže ísť aj o zavádzajúce označenie, ktoré v spotrebiteľovi môže vzbudiť dojem, že mu bude poskytnutý najvýhodnejší úver na trhu bez jeho porovnania. Podľa znenia § 9 ods. 2 písmeno a) zákona o spotrebiteľských úveroch druh spotrebiteľského úveru musí byť uvedený priamo v Zmluve, musí ísť vyslovene o názov, pred ktorým je uvedené, že toto konkrétne pomenovanie predstavuje druh spotrebiteľského úveru, pričom splnenie tejto povinnosti nie je možné vyvodzovať len z obsahu zmluvy. Vo vzťahu k tomu, čo je možné považovať za druh spotrebiteľského úveru poukázal napr. na Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere veriteľa Poštová banka a.s., kde je ako druh spotrebiteľského úveru uvedené „Bezúčelový“, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere veriteľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., kde je ako druh spotrebiteľského

úveru uvedené „Bezúčelový bezúročný úver“, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere veriteľa Fio banka, a.s., kde je ako druh spotrebiteľského úveru uvedené „Úver s možnosťou prečerpania aktuálneho zostatku na účte“, Formulár o zmluvných podmienkach veriteľa Tatra banka, a.s., kde je ako druh spotrebiteľského úveru uvedené „Súkromná kreditná karta - revolvingový úver“. Vo vzťahu k povinnosti žalovaného skúmať bonitu žalobcu k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/117/2017 zo dňa 16.05.2017 a uviedol, že pokiaľ si žalovaný vyžiadal výpis z úverového registra tak z toho nie je možné nadobudnúť presvedčenie, že pred poskytnutím spotrebiteľského úveru konal s odbornou starostlivosťou. Žalovaný nepreukázal, že pred poskytnutím predmetného úveru zisťoval/zohľadnil aj pravidelné výdavky žalobcu ako spotrebiteľa s ponechaním rezervy na nepreukázané a nepredvídateľné výdavky.

5. Platobný rozkaz sp. zn. 6Up/681/2019 zo dňa 11. júla 2019 vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní bol v zmysle § 11 ods. 5 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní podaním odporu s vecným odôvodnením žalovaným zrušený bez vydania rozhodnutia.

6. Okresný súd Banská Bystrica dňa 08.08.2019 vec v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. postúpil Okresnému súdu Bratislava I ako súdu miestne príslušnému na jej prejednanie podľa § 13 v spojení s § 15 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

7. Žalovaný sa následne vyjadril vo veci a žiadal žalobu zamietnuť. Opätovne vo vzťahu k námietke absencie rozdelenia splátky úveru na istinu a poplatky poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Cdo 56/2018, sp. zn. 5Cdo 132/2017. K námietke absencie celkovej výšky úveru uviedol, že Zmluva o úvere obsahuje jasne informáciu o tom, čo predstavuje celkovú čiastku úveru. Žalobca vedel výšku úveru, ktorý mu bude poskytnutý a výšku celkových nákladov spojených s úverom t.j. o koľko bude musieť zaplatiť nad rámec istiny. Žalobca tak poznal aj istinu, aj koľko ho bude poskytnutý úver stáť, čo je zjavne v súlade s účelom zákona, nakoľko vytvára spotrebiteľovi jednoduchý prehľad bez matematických prepočtov. Predmetné uvedenie sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je zavádzajúce, je presné a opakovane uvedené v zmluvnej dokumentácii tak, aby bol spotrebiteľ dostatočne informovaný o tom, aká bude jeho celková čiastka, ktorú nakoniec zaplatí. Priemerný spotrebiteľ aj s priemerným vzdelaním si vie spočítať predmetné dva údaje, a to výšku úveru a celkovú výšku nákladov. Tieto údaje sú v Zmluve o úvere uvedené bez akýchkoľvek pochybností. K uvedeniu druhu spotrebiteľského úveru žalovaný uviedol, že druh Zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia. V bode 2 ako aj v bode 3.2. Zmluvy o úvere je presne špecifikované, aký úver bol žalobcovi poskytnutý. Žalobca vedel o aký druh úveru žiadal. Účelom zákona je zabezpečenie dostatočnej informovanosti dlžníka o druhu a podmienkach poskytovaného úveru a je zjavné, že dlžník nebol žiadnym spôsobom ukrátený o informácie, vedel aký úver a za akých podmienok mu bude poskytnutý, s predmetným úverom súhlasil, úver prijal a začal splácať podľa podmienok dohodnutých v bode 3.2 Zmluvy o úvere.

8. Žalobca následne predložil písomné vyjadrenia vo veci, ktoré boli zmätočné a skutkové tvrdenia v nich obsiahnuté nesúviseli s predmetom prejednávanej veci.

8.1. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 31.12.2019 žiadal o rozhodnutie vo veci v jeho neprítomnosti (pojednávania dňa 13.01.2020) a uviedol, že pojednávania sa nemôže zúčastniť, keď vzhľadom na jeho zdravotný stav by nezvládol nátlak žalovaného, ktorý sfalšoval jeho podpis a zneužil osobné údaje. Uviedol, že bude žiadať aj finančné odškodnenie. Ak sa žalovaný preukáže jeho podpisom tak tento získala podvodom cez firmu Gefco Slovakia s.r.o., Plynárska 1, Bratislava, kde personalistka vymámila od žalobcu podpisy na účet Poštovej banky. Žalobca predložil podanie označené ako odstránenie väd podania adresované Okresnému súdu Košice II k sp. zn. 27C/6/2019. Z predmetného podania vyplýva, že žalobca sa uvedeným domáhal zaplata sumy 1.186,20 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a odškodnenia vo výške 30.000 eur. Žalobca zároveň predložil kópiu sťažnosti zo dňa 12.08.2019 adresovanú Slovenskej advokátskej komory na advokáta Michala Kruteka, s.r.o., pôvodného právneho zástupcu žalobcu v konaní a kópiu návrhu na začatie konania voči žalovanému adresovaný Okresný súd Košice II zo dňa 04.02.2019.

8.2. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 09.01.2020 požiadal o odročenie pojednávania nariadeného vo veci na deň 13.01.2020 z dôvodu, že mu termín nevyhovuje, a že pri stanovení náhradného termínu prinesie dôkazné bremeno Poštovej banky.

8.3. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.01.2020 žiadal, aby súd na pojednávaní rozhodol v jeho neprítomnosti a uviedol, že sa mu nepodarilo zabezpečiť dôkazy. Uviedol bez akýchkoľvek súvislostí, že sa stal bezdomovcom, lebo sú porušované ľudské práva a korupcia v Žiline a na Slovensku je 100% neúnosná, Poštová banka dobre vie, že podpisy ktoré získala úmyselným donútením podvodom preto, aby zachránila manželku H. F. a jej spoluúčastníkov, ktorí ju zachraňujú 12 rokov. Poštová banka chce od neho neoprávnené vrátiť peniaze a tie nech si pýta od Gefco Slovakia s.r.o., kde ho donútili podpísať papiere pri podpísaní zmluvy v roku 2019 v Trnave. Bude si nárokovať odškodné. Poštová banka a spoločnosti žiadajú od žalobcu údaje s tým, že keď ich neposkytne dajú ho na súd, vyhrážajú sa mu a to je porušovanie jeho práv. Ďalej uviedol, že prišiel o všetko, je bezdomovec a nemá prácu. Slovenským súdom neverí potom čo sa robí proti jeho osobe. Odvolá sa na Krajský súd.

9. Súd na pojednávaní dňa 13.02.2020 konal v neprítomnosti žalobcu, keď žalobca sa na nariadené pojednávanie vo veci nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 31.01.2020 žiadal, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalobca pojednávanie odročil nežiadal.

10. Súd vykonal stranami označené dôkazy oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi - Zmluva o úvere lepšia splátka zo dňa 31.07.2013, výpis z účtu číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX za obdobie 31.07.2013 do 30.04.2019, credit report analytic z 25.07.2013, upozornenie žalovaného - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.05.2019, Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička veriteľa Poštová banka a.s., Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere veriteľa Friendly Finance Slovakia s.r.o., Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere veriteľa Fio banka, a.s., Formulár o zmluvných podmienkach veriteľa Tatra banka, a.s., predpis potvrdenia žalovaného o vklade na účet žalobcu sumu 32,95 eur, výzva žalovaného na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.06.2019, aktuálny stav úveru ku dňu 16.07.2019.

11. Žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobcom ako dlžníkom 31.07.2013 Zmluvu o úvere lepšia splátka číslo XXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 3.500,- eur s mesačnou splátkou 56,92 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 12,9%, RPMN 14,28%, priemerná RPMN na trhu 19,47%, celkovou výškou nákladov 2.780,93 eur. Stranami bolo dohodnuté poistenie schopnosti splácať úver, základný súbor poistenia. Počet mesačných splátok bol 120 s dátumom splatnosti každej splátky k 20. dňu v mesiaci. Dátum 1. splátky bol stanovený dňom 20.08.2013 a dátum konečnej splatnosti úveru 20.07.2023. Celková čiastka úveru predstavovala súčet výšky úveru 3.500,- eur a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v sume 2.780,93 eur t.j. sumu 6.280,93 eur. Úver bol poskytnutý predovšetkým na splatenie predchádzajúcich záväzkov. V žiadosti o úver žalobca uviedol, že je zamestnaný od 09/2009 na Mestskom úrade C. v pracovnej pozícii robotník, má čistý mesačný príjem 320,- eur, je slobodný, počet vyživovaných detí 0, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek 0,00 eur, má základné vzdelanie a býva v byte. Žalobca žiadal o poskytnutie úveru lepšia splátka a žiadal o splatenie záväzku/úveru v SLSP, ktorý mu bol poskytnutý v roku 2012 s výškou mesačnej splátky 51,- eur a odhadovaný zostatkom 1.675,- eur.

11.1. Podľa výpisu z úverového registra zo dňa 25.07.2013, o ktorý požiadal žalovaný v rámci skúmania bonity žalobcu (credit report) mal žalobca v tom čase jeden spotrebný úver z 21.06.2010 s dátumom jeho ukončenia 18.09.2017 a s dlžnou sumou 1.693,- eur. Z výpisu úverového registra tiež vyplýva, že osobný úver žalobcu z 09.10.2008 žalobca v mesiaci jún 2010 uhradil.

11.2. Podľa výpisu z účtu číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX za obdobie 31.07.2013 do 30.04.2019 bol konečný stav istiny úveru k 30.04.2019 v sume -980,75 eur, zaplatená istina v sume 2.519,25 eur, zaplatené úroky v sume 1.028,75 eur, zaplatené poplatky v sume 335,70 eur t.j. zaplatená suma spolu vo výške 3.883,70 eur. Vo výpise bolo ďalej uvedené, že nezaplatené splátky k uvedenému dátumu 30.04.2019 boli v sume 84,00 eur, nezaplatené poplatky v sume 32,85 eur, poistné v sume 14,85 eur, poplatok za 1. upomienku v sume 9,00 eur, poplatok za 2. upomienku v sume 9,00 eur, a teda po splatnosti bola spolu suma 116,85 eur.

11.3. Žalovaný listom Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 23.05.2019 oznámil žalobcovi, že podstatným spôsobom porušil ustanovenie Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2013 a Obchodných podmienok, a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradil svoje záväzky. Žalovaný upozornil žalobcu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 23.05.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 153,85 eur pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 112,- eur, poplatkov vo výške 27,- eur a poistného 14,85 eur. Vyzval žalobcu na zaplatenie omeškanej sumy v lehote 15 dní od doručenia výzvy

a oznámil žalobcovi, že v prípade ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od žalobcu úhradu celej úverovej pohľadávky.

11.4. Žalovaný listom Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.06.2019 doručenému žalobcovi dňa 25.06.2019 oznámil žalobcovi, že nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2013 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere sa úverová pohľadávka k 19.06.2019 stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú žalovaný eviduje ku dňu 19.06.2019 predstavuje sumu 1.084,07 eur. Dlžná suma 1.084,07 eur pozostáva z dlžnej istiny 980,75 eur, úroku 52,47 eur, poplatkov za upomienky 36,00 eur a poisťného 14,85 eur. Žalovaný vyzval žalobcu na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

11.5. Podľa výpisu z účtu číslo XXXXXX-XXXXXXXXXX ku dňu 16.07.2019 vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému v období od 20.08.2013 do 22.01.2019 sumu spolu vo výške 3.883,70 eur, keď zaplatil dňa 20.08.2013 sumu 1.700,- eur v období od 30.08.2013 do 10.11.2018 sumu 2.108,80 eur (64 x 32,95 eur) a dňa 22.01.2019 sumu 74,90 eur.

12. Žalovaný uviedol, že žaloba žalobcu je bezdôvodná, nakoľko skutočnosti tvrdené žalobcom nepreukazujú to, že Zmluva o úvere, ktorú žalobca so žalovaným uzatvoril je bezúročná a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., a teda žalobcovi ani neprináleží vydanie ním uvádzaného bezdôvodného obohatenia. Zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Žalovaný nespороval skutočnosť, že žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.883,70 eur. Žalovaný ďalej uviedol, že v Zmluve o úvere bola dohodnutá výška mesačnej splátky 56,92 eur. Žalobca dňa 20.08.2013 vykonal mimoriadny vklad v sume 1.700,- eur. Suma 1.700,- eur bola v celosti započítaná na istinu a z dôvodu došlo k zníženiu výšky mesačnej splátky a na sumu 32,95 eur. Žalobca počas celého trvania zmluvy t.j. od augusta 2013 uvedené nenamietal a úhrady splátok vo výške 32,95 eur aj až do novembra 2011 realizoval. Žalobca rovnako počas trvania zmluvného vzťahu nenamietal a nerozporoval Zmluvu o úvere a aj z toho dôvodu žalovaný podanie žaloby žalobcom po šiestich rokoch od uzavretia zmluvy považuje za účelové v snahe získať úver bez dohodnutých úrokov a poplatkov.

13. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písmeno a, b, d Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru

povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Súd posúdil záväzkový právny vzťah žalobcu a žalovaného založený Zmluvou o úvere zo dňa 31.07.2013 podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa zákonné náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluvou o úvere sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 3.500,00 eur a žalobca

sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach po 56,95 eur a zaplatiť úroky vo výške 12,9% ročne a to všetko v 120 splátkach. Žalovaný je podľa zápisu v príslušnom obchodnom registri banka pôsobiaci na základe bankového povolenia, ktorá je v súlade s § 2 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách oprávnená poskytovať úvery a ako predmet činnosti má v obchodnom registri zapísané okrem iného aj poskytovanie úverov. Úverová zmluva bola uzatvorená so žalobcom ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pričom nebolo preukázané a ani tvrdené, že by úver dlžník využíval na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy naplnil legálnu definíciu veriteľa podľa § 2 písmeno b) zákona č. 129/2010 Z.z. a žalobca definíciu spotrebiteľa podľa § 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z., teda vzhľadom na povahu subjektov, ktoré úverovú zmluvu uzatvorili, ako aj na predmet a obsah úverovej zmluvy mal súd za to, že zmluvu je potrebné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah účastníkov vzťahnuť zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy.

15. Žalobca sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 383,70 eur tvrdiac, že stranami sporu uzatvorená Zmluva o úvere lepšia splátka číslo XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 31.07.2013 je bezúročná a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písmeno b a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., keď žalovaný neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, teda nesplnil si povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmluve o úvere nie je presne uvedená výška, počet a termíny splátok tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písmeno k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o úvere neobsahuje druh spotrebiteľského úveru tak, ako je to uvedené v § 9 ods. 2 písmeno a) a neobsahuje ani celkovú čiastku, ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť tak, ako je to uvedené v § 9 ods. 2 písmeno j). Žalovaný poskytol žalobcovi na základe Zmluvy o úvere úver vo výške 3.500,- eur a žalobca žalovanému na základe predmetnej Zmluvy o úvere zaplatil sumu vo výške 3.883,70 eur. Na strane žalovaného teda došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 383,70 eur (3.883,70 eur - 3.500,- eur), ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať.

16. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 383,70 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia nie je dôvodná, a preto žalobu zamietol. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že žalovaným poskytnutý úver žalobcovi na základe Zmluvy o úvere lepšia splátka číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2013 je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda nestotožnil sa s tvrdením, že Zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti vymedzené v ustanovení § 9 ods. 2 písmeno a) j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení aktuálnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a že žalovaný podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pred uzavretím zmluvy neposúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať predmetný spotrebiteľský úver.

17. K tvrdeniu žalobcu, že Zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písmeno a) zákona č. 129/2010 Z.z. druh spotrebiteľského úveru súd uvádza, že druh úveru Zmluvy o úvere vyplýva z jej označenia Zmluva o úvere lepšia splátka ako aj z bodu 3.2 Zmluvy o úvere, v ktorom je uvedené, že úver sa poskytuje predovšetkým na splatenie predchádzajúcich záväzkov. Dlžník je povinný každý z konsolidovaných úverov splatiť v súlade s podmienkami uvedenými v Obchodných podmienkach pre úver lepšia splátka v opačnom prípade je banka oprávnená na predčasné splatenie celého úveru poskytnutého v zmysle Zmluvy o úvere vrátane príslušenstva. Zmluvou o úvere vzniká Poštovkou záväzok poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky za splnenia podmienok stanovených Poštovkou do výšky uvedenej v Zmluve o úvere. Zároveň v bode 3.3. Zmluvy o úvere je uvedené, že dlžník (žalobca) vyhlasuje, že ak Poštovka rozhodne, že v zmysle OP nebude od dlžníka vyžadovať Prehlásenie veriteľa ako podmienku poskytnutia úveru a celý úver bude čerpaný priamo na účet uvedený v časti 2 Zmluvy, dlžník osobne zabezpečí splatenie svojich existujúcich záväzkov v iných spoločnostiach ako v Poštovke v zmysle Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok, a to bez zbytočného odkladu odo dňa čerpania t.j. odo dňa pripísania peňažných prostriedkov Poštovkou. Z uvedeného mal súd za to, že žalobca ako žiadateľ o úver, a teda aj ako dlžník mal informácie aký úver a za akých podmienok mu bude/bol poskytnutý s úverom za dohodnutých podmienok súhlasil, úver prijal a tento aj do januára 2019 riadne v dohodnutej výške splácal.

18. K tvrdeniu žalobcu, že Zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písmeno j) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súd uvádza, že ani s týmto tvrdením žalobcu sa nestotožnil. V Zmluve o úvere uzatvorenej dňa 31.07.2013 je jednoznačne uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa

spojených so spotrebiteľským úverom. Zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že výška úveru je 3.500,- eur a celková výška nákladov úveru je v sume 2.780,93 eur. Je teda zrejme, že v zmluve je identifikovateľná (uvedená) celková čiastka úveru, ktorá predstavuje súčet výšky úveru 3.500,- eur a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v sume 2.780,93 eur t.j. sumu 6.280,93 eur. Žalobca mal informáciu a vedel výšku úveru a výšku celkových nákladov spojených s úverom, a teda jednoduchým matematickým výpočtom vedel celkovú čiastku úveru, ktorú musí žalovanému na základe Zmluvy o úvere.

19. K tvrdeniu žalobcu, že Zmluva o úvere neobsahuje v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písmeno k) zákona č. 129/2010 Z.z. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia súd uvádza, že

19.1. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - uznesenie z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017 nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. februára 2018 konštatoval, že „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17. apríla 2018 uviedol, že „vzhľadom na opodstatnenosť námietky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení v takej otázke (splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.), ktorá je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.), Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uzavrel, že podané dovolanie je nielen prípustné, ale tiež dôvodné. Vyššie uvedené právne závery, v zásade vyslovené v už skoršom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017, zastáva Najvyšší súd aj v danom prípade a v plnom rozsahu na ne poukazuje“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23. apríla 2018 uviedol, že „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku (rozumej rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/15), účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky“ (uznesenie, sp. zn. 4Cdo/211/2017, bod 26) a rovnako tak aj v ďalšom rozhodnutí, v ktorom konštatoval, že "Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné

interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.“

19.2. Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu síce neobsahovala údaj o výške istiny a úrokov, prípadne poplatkov zahrnutých do príslušnej splátky pôžičky, teda neobsahovala údaj o tom v akej výške je v každej splátke pôžičky zahrnutá časť istiny a časť, ktorou spláca dlžník dohodnutý úrok, ale súd vzhľadom na uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neposúdil absenciu uvedeného ako absenciu náležitosti zmluvy, ktorú zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje bezúročnosťou a bezodplatnosťou spotrebiteľského úveru

20. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. súd uvádza, že žalobca uvedené tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný si povinnosť stanovenú v ustanovení § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. splnil, bonitu žalobcu skúmal, keď preukázal, že dopytoval úverový register. Podľa výpisu z úverového registra zo dňa 25.07.2013, o ktorý žalovaný požiadal pred uzavretím zmluvy o úvere vyplýva, že mal žalobca v tom čase jeden spotrebný úver z 21.06.2010 s dátumom jeho ukončenia 18.09.2017 a s dlžnou sumou 1.693,- eur, a to práve úver, ktorý mal splatiť poskytnutým úverom od žalovaného. Žalobca žiadal žalovaného o poskytnutie úveru lepšia splátka práve z dôvodu na účel splatenia toho. Z výpisu úverového registra tiež vyplynulo, že predchádzajúci úver z 09.10.2008 žalobca v mesiaci jún 2010 splatil. V zmluve o úvere žalobca v časti Žiadosť o poskytnutie úveru uviedol údaje v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorých žalovaný vychádzal. Žalobca uviedol, že je od 09/2009 zamestnaný ako robotník na Mestskom úrade v C., že má netto príjem 320 eur, je slobodný, býva v byte a nemá žiadne vyživovacie povinnosti a mesačné splátky iných úverov/pôžičiek sú 0 eur. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. žalobca ako spotrebiteľ bol sám povinný poskytnúť žalovanému ako veriteľovi úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver.

21. Sumarizáciou uvedeného súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Strany sporu musia tiež svoje tvrdenie preukázať, keď existencia tvrdenej skutočnosti je podmienená existenciou dôkaznej povinnosti, teda povinnosti strany predložiť resp. označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti sa prejaví v rozhodnutí vo veci vo forme neúspechu strany v spore. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, neuniesol v konaní ani bremeno tvrdenia, a ani dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným vznikol, keď v konaní nepreukázal, že stranami sporu uzatvorenú Zmluvu o úvere by bolo možné považovať v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov.

22. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalovaného v spore. Žalovaný mal v konaní úspech v celom rozsahu, keď súd žalobu zamietol a teda súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.